

SARS-CoV-2 I AIGUA

El subministrament d'aigua potable, sanejament i condicions higièniques són essencials per protegir la salut humana durant els brots de malalties infeccioses.

El coronavirus SARS-CoV-2 és un virus sensible als mètodes de tractament i de desinfecció amb clor i els seus derivats als quals és sotmesa l'aigua, d'acord amb l'Organització Mundial de la Salut. Amb els tractaments que s'apliquen a l'aigua es garanteix la seva salubritat i s'evita la transmissió de malalties infeccioses d'origen hídric. Per això es pot continuar bevent l'aigua de l'aixeta i es pot continuar fent servir pels usos habituals: rentar-se les mans, les dents, la roba, ...

El SARS-CoV-2 no s'ha detectat en l'aigua de beguda ja que els tractaments de filtració i de desinfecció l'eliminen.

On sí que s'ha trobat aquest virus és en aigua residual no tractada, procedent de la femta de persones infectades. En la femta de pacients diagnosticats de COVID-19 s'ha trobat aquest virus, tot i que no està clar que en aquest cas pugui ser capaç de causar la malaltia. No se sap quin és el risc de que el virus es pugui transmetre des de la femta d'una persona infectada a una altra persona, ni s'ha confirmat que es pugui difondre. De totes maneres, es creu que aquest risc és baix, basant-se en altres malalties infeccioses causades per coronavirus, com el SARS o MERS. Transmissió fecal-oral.

No se sap si el virus podria causar la malaltia si una persona s'exposa a aquesta aigua residual, no hi ha cap evidència de que això passi. Es creu que el risc de transmissió del virus a través d'aquesta aigua és baix.

Els tractaments que es fan a l'aigua haurien de ser suficients per protegir els treballadors de les plantes de tractament de l'aigua. Aquests tractaments inclouen controls, precaucions higièniques, pràctiques de treball segures i equips de protecció personal, que ja es requereixen normalment en el treball amb les aigües residuals. No hi ha mesures addicionals contra el SARS-CoV-2.

El SARS-CoV-2 és un virus menys estable en l'ambient que altres virus entèrics que es transmeten a través de l'aigua.

Sobreviu en diferents superfícies entre dues hores i 9 dies. El temps de supervivència depèn de diferents factors: el tipus de superfície, temperatura o humitat relativa. La inactivació es pot aconseguir en un minut utilitzant alcohol al 70% o hipoclorit sòdic al 0,1%

La seguretat de l'aigua ha de començar protegint la font, tractant-la al punt de distribució, recol·lecció i consumició. També s'ha d'assegurar que l'aigua tractada és emmagatzemada en envasos nets.

La qualitat de l'aigua que es fa servir per rentar les mans no té per què ser la mateixa que l'aigua de beguda. Fins i tot, si es fa servir aigua amb una moderada contaminació fecal, juntament amb sabó i la tècnica correcta, pot ser efectiu per tal d'eliminar patògens de les mans. De totes maneres, és molt millor que l'aigua que s'utilitzi sigui de la millor qualitat possible.

La quantitat d'aigua utilitzada per rentar les mans ha estat associada a la disminució de la contaminació. Es calcula que es necessiten 0,5-2 litres per persona.

L'aigua sempre s'ha de deixar rajar, les mans no s'haurien d'esbandir en un receptacle comú amb altres persones, ja que això augmenta la contaminació.

Piscines

Les concentracions de clor lliure recomanades en les piscines (1-3 mg/l) són les adequades per inactivar el virus, i no hi ha evidència d'infecció al utilitzar piscines, spas o balnearis.

De totes maneres, abans de fer servir qualsevol d'aquestes instal·lacions seria recomanable dutxar-se amb sabó.

Platges

No es té informació de la permanència d'aquest virus en aigua salada, tot i que en proves fetes en laboratori, l'efecte de la dilució i la salinitat de l'aigua facilita la inactivació. No es creu que el mar pugui ser un medi efectiu de transmissió de la infecció.

Pel que fa a la permanència del virus en la sorra, l'acció conjunta de la radiació solar, les elevades temperatures i la sal de l'aigua desactiven els virus que hi pugui haver.

Aigua dolça de rius, llacs, embassaments

En aquest cas, virus relacionats amb al SARS-CoV-2 són temporalment infecciosos en ambients naturals d'aigua dolça. La seva supervivència depèn molt de la temperatura de l'aigua (10 dies a 23°C) o del nivell de matèria orgànica.

Amb temperatures baixes la supervivència augmenta.

La supervivència d'aquest virus en aquestes aigües no tractades és superior a la supervivència en piscines i aigua salada, per això s'han d'extremar les mesures de precaució, sobretot en petits gorgs, on la dilució no és tan gran.

En el marge dels rius, la permanència del virus es veuria afectada per la radiació solar i les elevades temperatures, igual que a la platja.